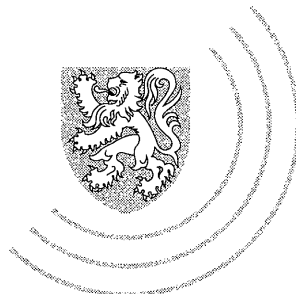


V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 1997-1998

6 februari 1998

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Tuur Van Wallendael en Carl Decaluwé c.s. –

**houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van
korte berichtgeving door de omroepen**

ADVIES

van de Raad van State

Zie :

82 (BZ 1995)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nr. 2 : Advies van de Raad van State
- Nrs. 3 en 4 : Amendementen
- Nr. 5 : In eerste lezing aangenomen artikelen
- Nr. 6 : Amendementen
- Nr. 7 : Verslag
- Nr. 8 : Motie

RAAD VAN STATE

DE VOORZITTER

L. 27.375/3

Brussel, 6 februari 1998

Mijnheer de Voorzitter,

In antwoord op Uw brief van 30 januari 1998, heb ik de eer U hierbij een uitgifte te zenden van het advies van de Raad van State over een voorstel van decreet houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen.

Met bijzondere hoogachting,

Voor de Voorzitter van de Raad van State,

R. ANDERSEN,

Kamervoorzitter.

De Heer N. DE BATSELIER
Voorzitter van het Vlaams Parlement

1011 BRUSSEL

KONINKRIJK BELGIE
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 30 januari 1998 door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over amendementen voorgesteld door de Vlaamse regering (Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 82-6) op de in eerste lezing aangenomen artikelen van het voorstel van decreet "houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen", heeft op 3 februari 1998 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het voorliggende geval wordt de volgende motivering gegeven :

"De behandeling binnen een termijn van ten hoogste drie dagen wordt gemotiveerd door het actueel karakter en de belangrijke maatschappelijke dimensie van het voorstel van decreet. Daarenboven is het de bedoeling voormeld decreet te behandelen tijdens de plenaire vergaderingen van 10 en 11 februari 1998".

*

* *

Gelet op de korte termijn die hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, beperkt de Raad van State zich tot de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

INLEIDING

1. Het voorstel van decreet van de heren Van Wallendael en Decaluwé houdende regeling van het recht op vrije nieuwsgaring en de uitzending van korte berichtgeving door de omroepen strekte ertoe aan elke radio- of televisieomroep die geen exclusiviteitscontract heeft

.../...

gesloten met de organisator van een "evenement", het recht te verlenen om klank- of beeldopnamen van het evenement uit te zenden.

Over dat voorstel heeft de Raad van State op 18 november 1996 en 13 mei 1997 het advies L. 25.131/VR/8 gegeven (1).

De Raad van State stelt vast dat dit advies geleid heeft tot het indienen van tal van amendementen. Daardoor is het voorstel aangevuld met bepalingen die het recht van de omroepen op vrije informatiegaring op een meer exhaustieve wijze regelen. Zo is o.m. bepaald dat een omroep de vrije toegang heeft tot een evenement, alsmede het recht om opnamen te maken.

Nadat de Commissie voor Mediabeleid een tekst in eerste lezing had aangenomen, werden door de Vlaamse regering een aantal nieuwe amendementen ingediend (2). Die amendementen strekten ertoe het toepassingsgebied van het voorgestelde decreet te beperken tot de omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap, en tot evenementen die plaatsvinden in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad (voorzover de instelling die er het evenement organiseert, wegens haar organisatie beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap). Er zou ook gepreciseerd worden dat als een buitenlandse omroep de exclusieve uitzendrechten over een

(1) Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 82-2.

(2) Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 82-6.

Vlaams evenement heeft, de Vlaamse omroepen het recht hebben om zelf eigen opnamen te maken van het evenement, als die buitenlandse omroep zou weigeren beelden af te staan.

De amendementen van de regering zijn door de Commissie in tweede lezing grotendeels aangenomen (1).

Op verzoek van een aantal leden van het Vlaams Parlement, heeft de Voorzitter, vóór de bespreking van het voorstel in plenaire vergadering, het advies van de Raad van State over de voornoemde amendementen gevraagd.

2. In het voorliggende advies zal de Raad van State zich ertoe beperken de amendementen te bespreken die door de Commissie zijn aangenomen. Er wordt dus niet ingegaan op de amendementen die door de minister zijn ingetrokken, met name het amendement op artikel 7 (artikel 9 van de in tweede lezing aangenomen tekst) (2) en het amendement A op artikel 11 (artikel 13 van de in tweede lezing aangenomen tekst).

(1) Zie het verslag namens de Commissie voor Mediabeleid, Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 82-7, pp. 26-32. Voor de door de Commissie aangenomen tekst, zie pp. 33-35.

(2) De Raad van State merkt op dat, ook al is het amendement ingetrokken, artikel 9, § 1, niettemin geen tweede lid meer telt (commissieverslag, p. 34). Het gaat hier allicht om een materiële vergissing, die dan ook rechtgezet moet worden vóór de eindstemming.

Gemakshalve zal de Raad van State hierna telkens uitgaan van de tekst (en de nummering) van de artikelen zoals die in tweede lezing door de Commissie zijn goedgekeurd. Het onderzoek blijft echter beperkt tot de gedeelten van die tekst die het gevolg zijn van het aannemen van een amendement van de regering.

ONDERZOEK VAN DE (DOOR DE COMMISSIE AANGENOMEN) TEKST

Artikel 2

Definitie van het begrip "exclusiviteitshouder"
(artikel 2, 1°)

1. Volgens artikel 2, 1°, moet onder "exclusiviteitshouder" verstaan worden : "elke omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap die voor evenementen exclusieve uitzendrechten heeft verworven voor de Vlaamse Gemeenschap".

Het gevolg van die definitie is dat het voorgestelde decreet, wat de opgelegde verplichtingen betreft, in beginsel enkel toepasselijk is op de omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap, hierna "Vlaamse" omroepen te noemen.

De Raad van State is het ermee eens dat dit een adequaat aanknopingspunt is voor de uitoefening van de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

In zijn advies van 18 november 1996 en 13 mei 1997 merkte de Raad op dat de decreetgever ook maatregelen zou kunnen nemen ten aanzien van omroepen die programma's verzorgen die door een door de Vlaamse Gemeenschap erkende kabelmaatschappij worden doorgegeven (1). Bij nader inzien is het beter om te preciseren dat de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap beperkt is tot de regeling van de programma's die aldus uitgezonden worden, en dan nog in zoverre in dat opzicht verplichtingen worden opgelegd aan de (Vlaamse) kabelmaatschappij (2); rechtstreeks optreden tegen een omroep die geen Vlaamse omroep is, zou niet kunnen.

2. De aandacht van de decreetgever wordt erop gevestigd dat de enge definitie van het begrip "exclusiviteitshouder" gevolgen heeft voor de draagwijdte die aan andere artikelen van het voorstel gegeven moet worden.

Zo zou een strikte lezing van artikel 2, 2°, tot gevolg hebben dat er geen sprake kan zijn van een secundaire omroep, als exclusieve rechten verleend zouden zijn aan een Belgische (3) of buitenlandse omroep. Die conclusie lijkt,

(1) Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 82-2, p. 38.

(2) Zie artikel 78 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

(3) Met de term "Belgische" omroep wordt elke omroep bedoeld, van of erkend door een andere Belgische overheid dan de Vlaamse Gemeenschap.

ten aanzien van evenementen die plaatsvinden in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, niet te stroken met de bedoeling van de stellers van de amendementen (zie met name de regeling vervat in artikel 7, § 1).

Voorts wordt in artikel 4 van het voorstel bepaald dat, als de organisator van een evenement het recht van vrije toegang en opname moet beperken, hij voorrang moet verlenen aan de "exclusiviteitshouders" en, indien er geen zijn, aan bepaalde Vlaamse omroepen. In het licht van de definitie van het begrip "exclusiviteitshouder" (dat in de overige bepalingen van het voorstel gebruikt wordt i.v.m. verplichtingen opgelegd aan omroepen), volgt uit artikel 4 dat de exclusiviteitsrechten van een Belgische of buitenlandse omroep helemaal moeten wijken voor die van de Vlaamse omroepen. Die conclusie lijkt evenmin te stroken met de bedoeling van de stellers van de amendementen.

In artikel 7, § 1, eerste lid, is sprake van de materiële voorrang die verleend moet worden aan de exclusiviteitshouders. In het licht van de definitie van dit laatste begrip zouden Belgische of buitenlandse omroepen die een exclusiviteitsrecht hebben, geen materiële voorrang genieten. Ook hier lijkt die conclusie niet te stroken met de bedoeling van de stellers van de amendementen; ze valt trouwens niet te rijmen met het bepaalde in artikel 7, § 1, derde lid.

Omwille van de rechtszekerheid zou het beter zijn om de term "exclusiviteitshouder" alleen te gebruiken in de bepalingen welke betrekking hebben op de verplichtingen die aan omroepen worden opgelegd. In de overige bepalingen, met

name de drie hiervóór genoemde, gebruike men dan een meer algemene term (bijv. : "omroep die exclusieve uitzendrechten (voor de Vlaamse Gemeenschap ?) heeft verworven").

3. Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat het voorstel onrechtstreeks ook nog beperkingen oplegt aan niet-Vlaamse omroepen die exclusieve uitzendrechten hebben verworven, met name in zoverre het gaat om evenementen die plaatsvinden in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Uit artikel 7, § 1, derde lid, blijkt immers dat een Belgische of buitenlandse omroep die niet (vrijwillig) beelden afstaat aan een Vlaamse omroep, moet dulden, niet enkel dat een Vlaamse omroep eigen opnamen maakt (artikel 7, § 1, eerste lid), maar ook dat hij beelden maakt die, wat een sportevenement betreft, niet louter op de marge van het evenement betrekking hebben (artikel 7, § 1, tweede lid).

Op artikel 7, § 1, derde lid, wordt hierna nog teruggekomen.

Definitie van het begrip "secundaire omroep" (artikel 2, 2°)

1. Volgens artikel 2, 2°, is een "secundaire omroep" : "elke andere omroep van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap dan de exclusiviteitshouders in geval er exclusieve uitzendrechten op het evenement zijn verleend".

.../...

Wat in de eerste plaats het gebruik van de term "exclusiviteitshouders" betreft, wordt verwezen naar opmerking 2 bij artikel 2, 1°.

2. Voorts volgt uit de definitie van het begrip "secundaire omroep" dat de rechten die in het voorgestelde decreet worden toegekend aan secundaire omroepen, voorbehouden zijn aan Vlaamse omroepen. Die regeling strookt met hetgeen, in een meer algemene zin, bepaald is in artikel 3, eerste lid (enkel Vlaamse omroepen hebben het recht op vrije informatiegaring).

Vanuit het oogpunt van de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap zou er geen bezwaar zijn om die rechten toe te kennen aan elke omroep, ongeacht of hij Vlaams, Belgisch, of buitenlands is.

In zijn advies van 18 november 1996 en 13 mei 1997 heeft de Raad van State er reeds de aandacht op gevestigd dat de decreetgever zich moest afvragen of het wel wenselijk was om de rechten op een al te ruime schaal toe te kennen (1).

Ten gevolge van het amendement van de Vlaamse regering is het toepassingsgebied van het voorgestelde decreet, wat de toegekende rechten betreft, aanzienlijk ingeperkt. De vraag rijst thans of de uitsluiting van niet-Vlaamse omroepen van het voordeel van de regeling verenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel.

(1) Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 82-2, p. 41.

In zoverre een verschil in behandeling wordt ingevoerd tussen Vlaamse omroepen en andere Belgische omroepen, lijkt dat onderscheid grondwettelijk verantwoord te kunnen worden. Het doel van de voorgestelde regeling bestaat er kennelijk in, te verzekeren dat op het Vlaamse publiek gerichte omroepen op een behoorlijke wijze informatie kunnen brengen over gebeurtenissen van algemeen belang. Dit is op zich een wettig doel. Het lijkt niet onevenredig met dat doel om het recht op vrije informatiegaring alleen toe te kennen aan de omroepen die geacht moeten worden rechtstreeks tot de verwezenlijking van dat doel bij te dragen, d.i. aan de omroepen die onderworpen zijn aan de Vlaamse mediawetgeving.

Om dezelfde redenen kan, a fortiori, het verschil in behandeling tussen Vlaamse en buitenlandse omroepen verantwoord worden.

Een probleem zou weliswaar kunnen rijzen vanuit het oogpunt van het Europees Gemeenschapsrecht. In de veronderstelling dat de regels inzake de vrije dienstverlening op de informatiegaring van toepassing zijn, is de Raad van State niettemin van oordeel dat de hiervóór gegeven redenen op het eerste gezicht ook een voldoende verantwoording inhouden voor het verschil in behandeling tussen Vlaamse omroepen en andere Europese omroepen. Binnen de hem toegemeten tijd heeft de Raad van State deze kwestie echter niet verder kunnen uitdiepen.

.../...

Definitie van het begrip "evenement" (artikel 2,4°)

Volgens artikel 2, 4°, moet onder "evenement" verstaan worden : "een voor het publiek toegankelijke gebeurtenis die plaatsvindt in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voorzover de instelling die het evenement organiseert in Brussel-Hoofdstad wegens haar organisatie beschouwd kan worden uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. ...".

In de in eerste lezing aangenomen tekst kwam de bedoelde territoriale beperking van de reikwijdte van het begrip "evenement" enkel voor in samenhang met de uitoefening van het recht van een omroep op vrije toegang tot het evenement en van het recht om opnamen te maken; het recht op korte berichtgeving gold daarentegen ten aanzien van elk evenement, ongeacht waar het plaatsvond (1).

Ten gevolge van het amendement van de Vlaamse regering geldt de territoriale beperking van de reikwijdte van het begrip "evenement" voor de uitoefening van alle in het voorstel bedoelde rechten. Concreet betekent zulks dat, als een Vlaamse omroep exclusieve uitzendrechten voor de Vlaamse Gemeenschap heeft verworven m.b.t. een gebeurtenis die buiten het Nederlandse taalgebied of het tweetalig

(1) Artikel 2bis, tweede lid, van de in eerste lezing aangenomen tekst, Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 82-5.

gebied Brussel-Hoofdstad plaatsvindt, die omroep niet verplicht is te dulden dat andere omroepen ten aanzien van die gebeurtenis het recht op korte berichtgeving uitoefenen (1).

Omdat dit de reële impact is van het amendement, dient artikel 2, 4°, van de door de Commissie aangenomen tekst enkel in het licht van de aldus geschetste hypothese bekeken te worden. De Raad van State hoeft zich m.a.w. niet uit te spreken over het feit dat, ten gevolge van de territoriale beperking van de reikwijdte van het begrip "evenement", verplichtingen voor de organisatoren van een evenement enkel gelden voor de organisatoren van een Vlaams evenement (2).

In zoverre het amendement tot gevolg heeft dat verplichtingen, opgelegd aan Vlaamse omroepen, enkel gelden voor Vlaamse evenementen, moet in de eerste plaats opgemerkt worden dat uit de grondwettelijke regeling inzake de territoriale bevoegdheid van de gemeenschappen (artikel 127, § 2, van de Grondwet) niet volgt dat de Vlaamse Gemeenschap alleen maar verplichtingen zou kunnen opleggen m.b.t. evenementen die plaatsvinden op het grondgebied waarvoor zij bevoegd is. Het aanknopingspunt voor de bevoegdheid wordt

(1) Aangezien de Vlaamse Gemeenschap niet kan waarborgen dat de secundaire omroepen buiten de genoemde taalgebieden eigen opnamen kunnen maken, komt het recht op korte berichtgeving in de genoemde hypothese steeds neer op een recht van overname van de opname of de signalen van de exclusiviteitshouder.

(2) Zie hierover het advies van 18 november 1996 en 13 mei 1997, Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 82-2, p. 39.

te dezen immers gevormd door het feit dat het gaat om een Vlaamse omroep. Niets belet dat de decreetgever verplichtingen zou opleggen aan zulke omroepen, m.b.t. opnamen die zij buiten het bedoelde grondgebied maken.

De beperking van de verplichtingen voor Vlaamse omroepen tot Vlaamse evenementen, is dus een maatregel die de decreetgever zou nemen op grond van een uitdrukkelijke beleidsbeoordeling.

De vraag rijst of het verschil in behandeling tussen Vlaamse omroepen, naar gelang zij exclusieve rechten hebben op een Vlaams of een niet-Vlaams evenement, grondwettelijk verantwoord kan worden. Het staat aan de regering om die verantwoording te geven. Op grond van de gegevens waarover de Raad van State thans beschikt, valt het hem moeilijk om in te zien dat een grondwettelijke verantwoording gegeven kan worden. Als een Vlaamse omroep exclusieve rechten heeft verworven op een gebeurtenis buiten Vlaanderen of Brussel, is dit op zich een ernstige aanwijzing van het belang dat die gebeurtenis bij het Vlaamse publiek kan wekken. Er lijkt dan ook geen redelijk evenredigheidsverband te bestaan tussen het doel van de voorgestelde regeling (de mogelijkheid tot het verstrekken van informatie door de op het Vlaamse publiek gerichte omroepen) en de uitsluiting van het recht op korte berichtgeving t.a.v. de bedoelde gebeurtenissen.

.../...

Op dit punt moet de Raad van State dus een voorbehoud maken (1).

Definitie van het begrip "competitie" (artikel 2, 6°)

Bij deze bepaling zijn geen opmerkingen te maken.

Artikel 3

1. In zoverre het amendement van de regering tot gevolg heeft dat het recht op vrije informatiegaring enkel aan Vlaamse omroepen wordt toegekend (eerste lid), wordt verwezen naar opmerking 2 i.v.m. artikel 2, 2°.

2. In zoverre het amendement van de regering tot gevolg heeft dat het recht op korte berichtgeving, ten aanzien van gebeurtenissen waarvoor een Vlaamse omroep exclusieve uitzendrechten heeft, beperkt is tot gebeurtenissen die plaatsvinden in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad (tweede lid), wordt verwezen naar de opmerking i.v.m. artikel 2, 4°.

(1) Zie ook reeds de opmerking terzake in zijn advies van 18 november 1996 en 13 mei 1997, Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 82-2, pp. 39-40.

Artikel 5

Het amendement dat geleid heeft tot de tekst van het tweede lid, vloeit voort uit het amendement dat geleid heeft tot de tekst van artikel 3, eerste lid. Er wordt verwezen naar opmerking 1 bij artikel 3.

Artikel 6

Bij het amendement (dat geleid heeft tot het weglaten van een lid) zijn geen opmerkingen te maken.

Artikel 7

1. In de in de Commissie aangenomen tekst is het amendement verwerkt als een derde lid van paragraaf 1. Het zou nochtans beter zijn om dat amendement, overeenkomstig de bedoeling van de stellers ervan, te verwerken als een derde volzin van paragraaf 1, tweede lid.

2. In zoverre uit paragraaf 1, derde lid, volgt dat onrechtstreeks een verplichting wordt opgelegd aan andere dan Vlaamse omroepen, wordt verwezen naar opmerking 3 bij artikel 2, 1°.

Vanuit het oogpunt van de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap bestaat er geen bezwaar om, m.b.t. (sport)evenementen die plaatsvinden in het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, een dergelijke verplichting op te leggen.

.../...

De vraag rijst echter hoe de bedoelde bepaling toegepast moet worden. Vlaamse omroepen hebben het recht om opnamen te maken die verder gaan dan beelden in de marge van het evenement, indien de niet-Vlaamse omroep weigert zijn beelden af te staan. De weigering staat echter pas vast nadat het evenement afgelopen is; op dat ogenblik is het vanzelfsprekend te laat voor de Vlaamse omroep om nog opnamen van het evenement zelf te maken.

Gelet op die moeilijkheid zou best naar een andere formulering gezocht worden.

Artikel 8

Bij het amendement (dat geleid heeft tot het weglaten van een lid) zijn geen opmerkingen te maken.

Artikel 13

Het amendement B van de regering heeft tot gevolg dat de bepalingen van het voorgestelde decreet niet van toepassing zijn op de vóór 1 januari 1998 gesloten exclusiviteitscontracten.

De bepalingen van het decreet zullen derhalve, vanaf 1 juli 1998 (artikel 14), van toepassing zijn op alle exclusiviteitscontracten die sinds 1 januari 1998 gesloten zijn. Op zich betekent dit niet dat aan het voorgestelde decreet terugwerkende kracht toegekend wordt. In de regel immers is de wet niet enkel van toepassing op toestanden die vanaf haar inwerkingtreding ontstaan, maar ook op de

toekomstige gevolgen van de vóór de wet ontstane toestanden, en die aanhouden of voortduren onder vigeur van de nieuwe wet (1).

Het beperken van de toepassing van de bepalingen van het voorgestelde decreet tot de gevolgen van de toestanden die na 1 januari 1998 zijn ontstaan, vormt een overgangsmaatregel ten gunste van een bepaalde categorie van houders van exclusieve uitzendrechten. Vanuit het oogpunt van het gelijkheidsbeginsel zijn er daartegen geen bezwaren te maken. Die beperking is immers kennelijk ingegeven door de bedoeling om te vermijden dat men na 1 januari 1998 - datum omstreeks welke zich een consensus rond het voorgestelde decreet bleek te vormen - nog vlug nieuwe overeenkomsten zou sluiten (2). Dat doel is in de gegeven omstandigheden wettig, en het daartoe aangewende middel is daarmee niet onevenredig.

In zoverre ten gevolge van het amendement het sluiten zelf van de overeenkomst, en niet de registratie ervan, het beslissende moment vormt, is de tekst bovendien in elk geval verbeterd. Het was immers niet duidelijk over welk soort registratie het ging, noch in hoeverre de registratie verplicht was.

(1) Rdpl., o.m., Cass., 3 oktober 1994, Arr. Cass., 1994, p. 809, nr. 413; Cass., 9 januari 1995, Arr. Cass., 1995, p. 27, nr. 14.

(2) Zie het verslag namens de Commissie, Parl. St., Vl. Parl., B.Z. 1995, nr. 82-7, p. 25.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
	A. ALLEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

voor uitgifte afgeleverd aan

Voorzitter van het Vlaams Parlement

DE 06-02-1998

De Hoofdgrieffier van de Raad van State

D. LANGBEEN

